

СОДРЖИНА:

Кон читателот, 5–7.

Прв дел

1. Роден крај, 9–11.
2. Детство, 12–15.
3. Социјален живот, обичаи, македонски народни приказни и песни, 15–25.
4. Пророштвото на Циганката, 25.
5. Тепачката меѓу учениците во Рилскиот манастир, 25–26.
6. Каде да се оди по завршувањето на основното образование?, 26–34.
7. Создавањето на македонската држава и нејзиното влијание во Пиринска Македонија, 34–44.
8. Тито е против да ѝ се даде Македонија по војната на Бугарија, 44–55.
9. Сталин предлага Бугарија да ѝ даде културна автономија на Пиринска Македонија, 55–57.
10. Решение на 10. пленум на ЦК на БРП(к) за културна автономија на Пиринска Македонија, 57–60.
11. Доаѓањето на првата група студенти од Пиринска Македонија да студираат на Универзитетот во Скопје, 61–64.
12. Советувањето на ЦК на БРП(к) со партиските кадри од Пиринска Македонија за решенијата на 10. Пленум, 64–75.
13. Противмакедонската активност на БРП(к) пред објавувањето на Резолуцијата на ИБ. Моето збогување со БКП, 75–84.
14. Бунтот на Герасим Тодоров од с. Влахи и на браќата Рујчеви од с. Плоски против комунистичкиот режим, 84–88.
15. Политиката на БКП во Пиринска Македонија по објавувањето на Резолуцијата на Информбирото – јуни 1948 година, 89–92.
16. Пленумот на ЦК на БРП(к) од 16 и 17 јануари 1950 година обид за конечна пресметка со остатоките од културната автономија на пиринските Македонци, 92–100.
17. Бунт на Помаците во Пиринска Македонија против режимската политика на духовна бугаризација, 100–104.
18. Некои карактеристики на владејачкиот комунистички режим во Пиринска Македонија, 104–108.

Втор дел

Бугарско-југословенскиот спор за историскиот и културно-национален идентитет на македонците, 109.

1. Пиринска Македонија во времето на владеењето на Тодор Живков во Бугарија, 109–114.
2. „Во Пиринска Македонија нема и не може да има Македонци“, тврди Тодор Живков, 114–116.
3. Разговорите меѓу делегациите на СКЈ и БКП во Белград за македонското прашање, 116–117.
4. Предавање на Тодор Живков во 1963 година пред членовите на ЦК на БКП за формирање на македонската нација и јазик, 117–126.

5. Тврдењето на Тодор Живков дека во Пиринска Македонија нема македонско малцинство е обична противмакедонска манипулација, 127–128.
6. Бугарско-македонска дебата за историјата на македонскиот народ, 128–134.
7. Мерки на бугарската држава за блокирање на активноста на македонската држава во меѓународните односи, 134–140.
8. Интензивирање на антимакедонската пропаганда во Бугарија, 140–148.
9. Собранието на СР Македонија за односите со СР Бугарија. Експозе на членот на Извршниот совет на СР Македонија – Иван Катарциев, 149–153.
10. Хронологија на разговорите меѓу делегациите на БКП и СКЈ за решавање на македонското прашање, 153–165.
11. Предлог за создавање мешана југословенско-бугарска комисија во 1976 година со задача да изработи платформа за решаваше на македонското прашање, 165–169.
12. Југословенско-бугарските односи и македонското прашање по смртта на Тито во 1980 година, 169–178.
13. Развојот на македонската свест во Пиринска Македонија во време на комунистичкото владеење во Бугарија 1944–1989, 178–180.
14. Репресијата – начин на денационализација и асимилација, 180–187.
15. Историското наследство - основа за формирање на македонската национална свест, 187–216.
16. Создавањето на организацијата „ОМО – Илинден“ на 2 август 1990 година, 216–217.
17. Реакцијата на македонската емиграција во Бугарија против антимакедонската политика на ЦК на БКП, 218–225.

Трет дел

Вклучување во културно-научниот и политичкиот живот на Република Македонија, 227.

1. Студент на Катедрата за историја на Универзитетот во Скопје, 227–237.
2. Резолуцијата на Информбирото и студентите од Пиринска Македонија во Скопје, 237–245.
3. Од Загреб повторно на Универзитетот во Скопје, 246.
4. Формирање Културен клуб на студентите од Пиринска Македонија, 246–251.
5. Одржување конференција на претставници на емиграцијата од Бугарија и Пиринска Македонија во Стари Бечај, Војводина, 251–259.
6. Општа конференција на бугарската емиграција во Ниш, 1952 година, 259–261.
7. Војник на ЈНА во Горни Милановац, Србија, 261–263.
8. Асистент во Институтот за национална историја во Скопје, 263–269.
9. Манифестација на македонската свест, 269–277.
10. Вклучување во научниот, културниот и општествено-политичкиот живот во Република Македонија, 277–281.
11. Како го доживеавме земјотресот во Скопје на 26 јули 1963 година и по него, 281–291.
12. Директор на Народната универзитетска библиотека „Климент Охридски“ во Скопје, 291–295.
13. Претседател на Заедницата на југословенските национални библиотеки во развојот на библиотекарството во социјалистичка самоуправна Југославија,

295–296.

14. Југословенско-бугарските односи и културно-националните права на пиринските Македонци, 296–299.

15. Тито за причините за иселувањето на дел од македонската интелигенција, 299–300.

16. Придонесот на првата генерација македонски историчари во развојот на македонската историографија, 300–306.

17. Одбележување на 90 години од раѓањето на академик Иван Катарџиев, 306–311.

18. Критиката за делата на Катарџиев, 311–322.

19. Живот меѓу чеканот и наковалната, 322–333.

Селектирана библиографија на академик Иван Катарџиев, 335–348.

Избор на фотографии од авторот, 349–355.